

рёши. Като поетъ, той описвалъ всички ценни качества на царската дъщеря, възпъвалъ я, мислилъ за нея, но задачата не могълъ да разреши. Една вечеръ заспалъ дълбоко, и въ съня си чулъ единъ тихъ гласъ: Който истински желае да постигне нѣкакъвъ високъ идеалъ и се стреми къмъ него, той всѣкога разрешава мжчнотиите на своя животъ. Като възприелъ тази мисъль дълбоко въ себе си, той се заселъ съ разрешаване на задачата. День и нощъ мислилъ съсрѣдоточено върху тритъ главни въпроса, докато единъ день въ ума му проблеснали следнитъ думи: животъ, свѣтлина и любовь. Той се зарадвалъ и започналъ да мисли върху тѣзи три думи. Като размишлявалъ върху тѣхъ, дошълъ до заключението, че тѣзи три думи представляватъ разрешаването на задачата, защото животътъ, свѣтлината и любовьта не съставляватъ елементи нито на слънчевата система, нито на слънцето, но сѫществуватъ въ слънцето и отъ него излизатъ. Доволенъ отъ това разрешаване на задачата, той отишълъ при царя, отдалъ му всички почести и уважения и казалъ: Царю, азъ разрешихъ задачата. Царътъ му отговорилъ: Съветвамъ те да не се излагашъ на такъвъ рискъ. Виждамъ те младъ, красивъ момъкъ, не искамъ да пожертвувашъ главата си за едно желание. Колко учени хора преди тебе се заеха съ тази задача и като не можаха да я решатъ, главите имъ отидоха, а ти, такъвъ младъ, бѣрзашъ да свѣршишъ съ живота си. — Не, азъ решихъ задачата, и ето какъ: Това, което не съставя елементи на слънчевата система, но живѣе въ нея, сѫживотъ, свѣтлина и любовь. — Ако тия три елемента съставяха слънчевата система, ние никога не бихме я напуснали. Въ сѫщностъ, ученитъ казвай, че единъ день ние ще напуснемъ слънчевата система. Въ Откровението е казано, че въ бѫдеще, въ другия свѣтъ, слънцето нѣма да свѣти, друго слънце ще има тамъ. Следователно, животътъ, свѣтлината и любовьта не произлизатъ отъ слънчевата система. Който търси живота, свѣтлината и любовьта въ слънчевата система нѣкѫде, той не разбира дълбокия смисъль на този въпросъ.

Така е писано: „Последниятъ Адамъ е духъ животворещъ“. Това подразбира, че този Адамъ е отъ небето, отъ единъ свѣтъ възвишенъ и високо културенъ. Сега и на васъ предстои да разрешавате живота въ неговото безсмъртие, свѣтлината — въ нейната красота и любовьта — въ нейната вѫтрешна връзка, която осмисля цѣлокупния животъ и ви свѣрзва съ Първата Причина. Когато дойдете